توراه أور • الباراشات **בראשית** • مامار 3

ביאור על הנ״ל

إيضاح ما تقدّم

إهداء تكريمًا لـ

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ״ל

والد الريبي، ريب ليفي يتسحاق

LikuteiTorah.com
الباراشا الحاسيدية
/likuteitorah.com/ar/torah-ohr/bereishis/3

1 **ביאור על הנ״ל**

شرح لما سبق.

2 **כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה עומדים לפני כן יעמוד זרעכם ושמכם.**

«فكما أن السماوات الجديدة والأرض الجديدة التي أنا صانعها ثابتة أمامي، هكذا يثبت نسلكم واسمكم».

הנה נודע תכלית ירידת הנשמה לגוף בעוה״ז שטרם ירידתה היתה כלולה במאצילה ב״ה באהוי״ר [באהבה ויראה] **כו׳. כי הנפש יש לה שכל ומדות כו׳.**

والآن، من المعلوم [ما] هي غاية نزول النفس إلى الجسد في هذا العالم: قبل نزولها كانت مندرجة في مُفيضها المبارك، مع الحب والخشية (**אהבה ויראה**, ahavah v'yirah)، إلخ. فإن للنفس عقلًا وصفات وجدانية، إلخ.

3 **וירדה ונתלבשה בגוף ונה״ב** [ונפש הבהמית] **המעלימי׳ ומסתירי׳** [ומסתירים] **כו׳ ומלבישים אותה בלבושים צואים. הן המדות שמצד הקליפה כו׳**

وهبطت ولبست جسدًا والنفس الحيوانية (**נפש הבהמית**, nefesh habahamis)، وهما يحجبان ويخفيان [إياها]، إلخ، ويكسوانها ثيابًا ملوّثة؛ وهذه هي الصفات الوجدانية (**מדות**, middos) الناشئة عن جانب القشرة (**קליפה**, kelipah)، إلخ.

שירידה זו צורך עליי׳ [עלייה] **היא. כדי לברר בירורין ע״י המשכת התורה והמצות שבהן מלובש אור א״ס ב״ה.**

[ومن المعروف] أن هذا الهبوط إنما هو لأجل الصعود: لإجراء عمليات التمييز والتنقية (**בירורין**, birurim)، من خلال إنزال التوراة والوصايا (**מצות**, mitzvos)، اللتين يكتسي بهما النور اللانهائي (**אור אין סוף**, Or Ein Sof)، تبارك هو.

4 **ובהן ועל ידן יהי׳** [יהיה] **גילוי אור א״ס ב״ה ממש על נפשו כו׳ כמ״ש במ״א.**

وفيهما، ومن خلالهما، يتجلّى على روحه النور اللانهائي (**אור אין סוף**, Or Ein Sof)، تبارك وتعالى، بعينه، إلخ، كما بُيّن في موضع آخر.

ולהבין זה שהרי התורה והמצות אשר לפנינו הן ג"כ בירידות והשתלשלות המדרגות מאור פניו ית' עד שנתלבשו בעניני' [בענינים] **גשמיי'** [גשמיים] **וחומריים שלכן בקשו המלאכים אשר תנה הודך על השמים כו'. ובמה יהיה יתרון מעלתן ממעלת אהוי"ר** [אהבה ויראה] **של הנשמה.**

وهذا يحتاج إلى بيان، إذ إن التوراة والوصايا (mitzvos, **מצוות**) التي بين أيدينا قد وصلتا هما أيضاً عبر هبوطات وتسلسل تنازلي للمراتب، من نور وجهه تبارك وتعالى، حتى تلبستا بأمور مادية وجسمانية؛ ولذلك طلبت الملائكة: «أن تجعل جلالك على السماوات»، إلخ. فبمَ تتفوق منزلتهما على منزلة الحب والخشية (ahavah v'yirah, **אהבה ויראה**) لدى النفس؟

וגם הרי אמרו כי אורייתא בלא דו"ר [דחילו ורחימו] **לא פרחת לעילא שאהוי"ר** [שאהבה ויראה] **הן הגדפין המעלות ומנשאות את התורה. והרי אדרבה נראה שמעלת אהוי"ר** [אהבה ויראה] **גדלה מאד ביתר שאת ממעלת התורה:**

وزيادة على ذلك، فقد قالوا إن التوراة من دون الحب والخشية لا تحلّق إلى العلى، لأن الحب والخشية جناحان يرفعان التوراة ويعلوان بها. بل يبدو، على العكس، أن منزلة الحب والخشية أرفع بكثير جداً من منزلة التوراة.

5 **אך הענין הוא דכתיב כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו כו'. הנקרא בשמי הוא עולם האצילות שהוא נקרא בשמי ממש.**

لكن الأمر هو [كما] ورد في الكتاب: «كل من يُدعى باسمي، ولأجل مجدي خلقته»، إلخ. و«المدعو باسمي» هو عالم الانبثاق (Atzilus, **אצילות**)، فهو يُدعى باسمي حقًّا.

ששם שורה אור א"ס ב"ה ממש ומתייחדים עמו בתכלית היחוד דאיהו וחיוהי חד ואיהו וגרמוהי חד שהכל בטל ונכלל באור א"ס ב"ה ממש.

ففيه يستقرّ النور اللانهائي (Or Ein Sof, **אור אין סוף**)، تبارك هو، نفسه؛ ويتحدون به في غاية الاتحاد، إذ «هو وقوى حياته (chayohi, **חיוהי**) واحد، وهو وأوعيته (ihu vegarmohi, **איהו וגרמוהי**) واحد»، لأن كل شيء في حالة إبطال الذات (bittul, **ביטול**) ومندمج في النور اللانهائي نفسه، تبارك هو.

ועל כולם נקרא שמו שכולם הם בבחי' א"ס. הגם שאין ערוך אליו ית' (וכנודע שאדם דאצילות נקר' [נקרא / נקראת / נקראות] **אדם דעשיה בחי' עשי'** [עשיה] **גשמי'** [גשמיים / גשמיות / גשמית]**) ואפילו עולם האצילות אינו אלא זיו והארה כו'.**

ويُدعى اسمُه عليهم جميعًا، لأنهم كلهم في مرتبة اللامتناهي (**אין סוף**, Ein Sof). [وهذا] مع أنه لا نسبة لهم إليه سبحانه (وكما هو معروف، فإن آدم عالم الانبثاق يُدعى آدم عالم الفعل (**עשיה**, Asiyah)، أي مستوى الفعل المادي)، بل إن عالم الانبثاق نفسه ليس إلا شعاعًا وإشراقًا، إلخ؛

רק שההארה היורדת ונמשכת שם היא מתאחדת בלי שום פירוד והתחלקות עד שכולם מלאים מן ההארה ההיא. ואין שם תפיסת שום דבר זולת ההארה ההיא.

غير أن الإشراق الذي يهبط ويُستمد هناك يتحد من دون أي انفصال أو انقسام، حتى يمتلئ الجميع بذلك الإشراق. ولا يكون لشيء هناك أي تعلّق سوى ذلك الإشراق.

כי אצילות מלשון הפרשה כמו ויאצל מן הרוח כו' דגבי משה דתרגומו ואפריש

فإن «Atzilus» مشتقة من لفظ الإفراز، كما في قوله: «وأفرز (**ויאצל**, vayatzel) من الروح»، إلخ، في شأن موسى (**משה**)، وهي الكلمة التي يترجمها الترجوم بـ«وأفرز».

שבודאי לא נתן כל רוחו על הזקנים עד שהגיעו למעלתו ומדרגתו ממש אלא שהפריש מרוחו והוריד למטה שיתלבש במדת הזקנים כדי שיתעלו קצת ויוכלו שאת עמו כאחד והיו לאחדים. עם היות שאינם אחדות אחד במהותם ממש מ"מ יכולים הם להתאחד עמו.

فمن المؤكد أنه لم يعطِ الشيوخ كل روحه بحيث يبلغوا قامته ومرتبته عينهما؛ بل أفرز من روحه وأنزل [جزءًا] منها إلى الأسفل، لكي يتلبّس بمقدار الشيوخ، فيرتقوا قليلًا ويستطيعوا أن يحملوا [العبء] معه كواحد، «وصاروا واحدًا». ومع أنهم ليسوا وحدة واحدة في ماهيتهم الحقيقية، فإنهم مع ذلك يستطيعون الاتحاد به.

6 **והיינו שהם מיוחדים בזיו ואור הנמשך ממנו.**

أي إنهم متحدون في الإشراق والنور الممتدّ منه.

כך עולם האצילות הוא שהאציל אור א״ס ב״ה והפריש זיו ואור בעולם ההוא שיהי׳ [שיהיה] **יכולת בהם לקבל זיו ואור אוא״ס** [אור אין סוף] **ב״ה הזה בבחינת יחוד שיתייחד הכל בבחינת אור א״ס דהיינו בבחי׳ אור וזיו הנמשך ממנו.**

وكذلك عالم الانبثاق (**אצילות**, Atzilus): فقد أفاض النور اللانهائي (**אור אין סוף**, Or Ein Sof)، تبارك هو، وخصّص إشراقًا ونورًا في ذلك العالم، لكي تكون لهم القدرة على تلقي هذا الإشراق والنور من **אור אין סוף**، تبارك هو، على نحو الاتحاد، بحيث يتحد كل شيء في مرتبة **אור אין סוף** — أي في مرتبة النور والإشراق الممتدّ منه.

7 **ועניין היחוד הוא בב׳ בחינות איהו וחיוהי איהו וגרמוהי. חיוהי הם האורות דהיינו המקורות שמהן נתהוו חכמה וחסד כו׳**

والوحدة تكون على جانبين (**בחינה**, bechinah): «هو وقوى حياته» [و] «هو وأوعيته (**איהו וגרמוהי**, ihu vegarmohi)». وقوى حياته هي الأنوار، أي المصادر التي نشأت منها الحكمة (**חכמה**, Chochmah) والإحسان (**חסד**, Chesed)، وما إلى ذلك؛

והמקורות הם אורו׳ [אורות] **וחיות. שבאורו׳** [שבאורות] **לא שייך עדיין בחי׳ התחלקות פרטים להיות נק׳ בשם חכמה או חסד כו׳.**

والمصادر هي الأنوار وقوة الحياة (**חיות**, chayus). ففي الأنوار، لا ينطبق بعدُ جانب التمايز إلى جزئيات، بحيث يمكن أن يُسمّى شيءٌ ما **חכמה** أو **חסד**، وما إلى ذلك.

8 **וכמ״ש במ״א בענין האורות דאחליפו דוכתייהו אור החסד בכלי הגבור׳** [הגבורה] **כו׳.**

وكما شُرح في موضع آخر في شأن الأنوار التي «بدّلت مواضعها»—نور الإحسان (**חסד**, Chesed) في وعاء الشدة (**גבורה**, Gevurah)، إلخ.

וגרמוהי הם הכלים המגבילים את האורות שע״י הכלים הם עולים בשם חכמה או חסד כו׳ ואעפ״כ [ואף על פי כן] **שורה בהם אור א״ס בבחינת יחוד ונקרא חכמה דא״ס וחסד דא״ס כו׳.**

وأما أوعيته (**גרמוהי**, garmohi) فهي الأوعية التي تحدّ الأنوار، إذ بها تُسمّى الحكمة (**חכמה**, Chochmah) أو **חסד**، إلخ. ومع ذلك، يستقر فيها النور اللانهائي (**אור אין סוף**, Or Ein Sof) على نحو الوحدة، ويُسمّى ذلك حكمةً للّامتناهي (**אין סוף**, Ein Sof) وإحسانًا للّامتناهي، إلخ.

שעם היות שנקרא בשם חכמה מ״מ אינה נגבלת בשם גבול ומדה אלא כמאמר אנת הוא חכים ולא בחכמה ידיעא כו׳.

فمع أنها تُدعى باسم **חכמה**، فإنها مع ذلك لا تُحدّ باسمٍ يقتضي حدًّا ومقدارًا؛ بل [هي] كما جاء في القول: «أنت حكيم، ولكن ليس بحكمة معلومة»، إلخ.

9 **והוא המדע והוא הידוע כו׳ ולכן נק׳ עולם האצילות הנקרא בשמי ממש. אבל עולם הבריאה וממנו ולמטה נקרא לכבודי בראתיו כו׳.**

وهو العلم، وهو المعلوم، إلخ. ولذلك يُسمّى عالم الانبثاق (**אצילות**, Atzilus) حقًّا «الذي دُعي باسمي». أمّا عالم الخلق (**בריאה**, Beriah)، وما دونه ابتداءً منه، فيُسمّى «لأجل مجدي خلقته»، إلخ.

כבוד הוא התלבשות וכמאמר אליהו לבושין תקינת לון כו׳

«المجد» هو التلبّس بلباس، كما في قول إيلياهو (**אליהו**): «هيّأتَ لهم ألبسة»، إلخ.

כמו לבוש שאינו מתאחד עם עצמיות כו׳ אלא אדרבה שהעצמיות מתכסה ומתעלם בהן לבלתי הגלות נגלות העצמי׳ [העצמיות] **כמו שהוא ואין אור העצמות נראה אלא דרך לבוש זה**

[إنه] مثل لباس لا يتّحد بالذات، إلخ؛ بل على العكس، تُحجَب الذات وتُستتر فيه، فلا تنكشف الذات كما هي، ولا يُرى نور الذات إلا من خلال هذا اللباس.

ומ״מ לבושין תקינת לון כו׳ שהוא תקון כדי שיתגלה אור העצמיות דרך לבוש דוקא שבלתי לבוש לא היה עולם הבריאה יכול לקבל כו׳.

ومع ذلك، فإن «هيّأتَ (**תקינת**, tikanta) لهم ألبسة»، إلخ، هو إصلاح (**תקון**, tikkun)، لكي ينكشف نور الذات تحديدًا من خلال لباس؛ إذ لولا اللباس، لما استطاع عالم **בריאה** أن يتلقّى، إلخ.

10 **ולפי שבלבוש זה מתגלה אור העצמות לכך כתיב וצבא השמים לך משתחוים שבטלים כו׳.**

ولأن نور الذات يتجلّى في هذا اللباس، كُتب لذلك: «وجند السماء يسجدون لك»؛ فهم في حالة إبطال للذات، إلخ.

ומחמת שאינו מתגלה אלא בבחי׳ לבוש לכך הם בבחי׳ פירוד ומשם יפרד טורי דפרודא כו׳ שאינם מתאחדים כבאצילות:

ولأنه لا يتجلّى إلا على هيئة لباس، فإنهم يكونون في حالة انفصال، و«من هناك يتشعّب» — جبال الانفصال، إلخ؛ إذ إنهم ليسوا متحدين كما في عالم الانبثاق (**אצילות**, Atzilus).

11 **והנה נודע עבודת המלאכים שעומדים משׁשׁת ימי בראשׁית ברום עולם ומשׁמיעים ביראה כו׳ אריה שׁאג הוא מיכאל פני אריה אל הימין וכד איהו שׁאיג שׁאגין לגבי׳ ש״ע** [ש״ע (370)] **אלפין אריות כו׳ שׁהן מחנה מיכאל כו׳.**

والآن، من المعروف أن خدمة الملائكة هي أنهم يقفون، منذ أيام الخلق الستة، في أعالي العالم، ويعلنون بخشية، إلخ. «زأر أسد» — هذا هو ميخائيل (**מיכאל**)، «وجه أسد عن اليمين»؛ وحين يزأر، تزأر نحوه ثلاثمئة وسبعون ألف أسد، إلخ، وهم معسكر ميخائيل، إلخ.

12 **וצריך להבין מהו עבודתם ואיך נחשׁבת עבודה להם מה שׁבטלים בהשׂגתם חיותם וקיומם מאין ליש מאחר שׁכך היא השׂגתם ולמה שׁואגים ומרעישׁים. איזה חידושׁ נתחדשׁ להם בהשׂגתם זו ומה הם משׁתוקקים ונכספים.**

ينبغي أن نفهم ما هي خدمتهم، وكيف يُعَدّ إبطال الذات (**ביטול**, bittul) الذي يبلغونه من خلال إدراكهم [كيف] [تأتي] حياتهم ووجودهم من العدم إلى الوجود خدمةً لهم، ما دام ذلك هو [مجرد] إدراكهم؛ ولماذا يزأرون ويُحدثون جلبة؟ ما الجديد الذي تجدد انكشافه لهم في هذا الإدراك، وإلى ماذا يشتاقون ويتوقون؟

אך הענין הוא כי הנה עולם האצילות הוא עולם התקון שׁנתקן כבר להיות האורות והכלים בבחי׳ איהו וגרמוהי חד כו׳ כנ״ל. משׁא״כ עולמו׳ [עולמות] **בי״ע הם משׁבה״כ** [משבירת הכלים] **שׁבעולם התהו שׁנפלו בבי״ע.**

لكن حقيقة الأمر هي أن عالم الانبثاق (**אצילות**, Atzilus) هو عالم الإصلاح (**עולם התקון**, Tikkun)، وقد أُصلح بالفعل، بحيث تكون الأنوار والأوعية (**אורות וכלים**, Oros v'Keilim) في حال «هو وأوعيته (**איהו וגרמוהי**, ihu vegarmohi) واحد»، إلخ، كما ذُكر أعلاه. أما عوالم عالم الخلق (**בריאה**, Beriah)، وعالم التكوين (**יצירה**, Yetzirah)، وعالم الفعل (**עשיה**, Asiyah)، فليست كذلك؛ إذ إنها من انكسار الأوعية في عالم الفوضى (**עולם התהו**, Tohu)، التي سقطت في **בריאה** و**יצירה** و**עשיה**.

13 **ולכן צ״ל עבודה תמה להמשׁיך בהם בחי׳ תקון מעולם האצילות כדי שׁגם הם יתעלו ויתאחדו.**

لذلك لا بدّ من عمل تامّ لإفاضة جانب من التصحيح (**תקון**, tikkun) فيها، آتٍ من عالم الانبثاق (**אצילות**, Atzilus)، لكي ترتقي هي أيضًا وتتوحد.

ולא די באור וחיות הנמשך דרך מסך והתלבשות כסדר ירידת והשתלשלו׳ [והשתלשלות] **המדר׳ כמו שהוטבע בטבע יצירת העולם להיות מדרגה אחר מדרגה אבי״ע** [אצילות בריאה יצירה עשיה] **שעולם הבריאה הוא בבחי׳ פירוד טורי דפרודא כו׳. אלא צריך להמשיך אור חדש מלמעלה עד שיוכלל עולם הבריאה בבחינת עולם האצילות ממש.**

ولا يكفي [وجود] النور وقوة الحياة اللذان يُفاضان عبر حجاب ويتلبّسان، وفق ترتيب هبوط المراتب وتسلسلها — كما أُودع في طبيعة تكوّن العالم أن تكون مرتبةً بعد مرتبة: عالم الانبثاق، وعالم الخلق (**בריאה**، Beriah)، وعالم التكوين (**יצירה**، Yetzirah)، وعالم الفعل (**עשיה**، Asiyah) — بحيث يكون عالم الخلق في حال انفصال، «جبال الانفصال» إلخ؛ بل لا بد من إنزال نور جديد من الأعلى، حتى يندرج عالم الخلق في مستوى عالم الانبثاق نفسه.

כי עולמות בי״ע הם אשר ברא ה׳ לעשות ולתקן מה שלא נתקן כך בסדר השתלשלות בשעת בריאת עולם

فإن عوالم **בריאה** و**יצירה** و**עשיה** هي [التي] «خلقها **ה׳** ليصنعها» — أي لإصلاح ما لم يُصلح على هذا النحو في نظام التدرّج وقت خلق العالم.

וגם עולם העשי׳ [העשיה] **שהוא התחתון מכולם מלך בעל חנן בן עכבור הנה אח״ז** [אחר זה] **וימלך תחתיו הדר כו׳ שהוא עולם התקון.**

وكذلك [عن] عالم **עשיה**، وهو أدنى العوالم جميعًا، [ورد:] «ملك بعل حانان بن عكبور (**בעל חנן בן עכבור**)»، وإذا بعد ذلك «وملك هدار (**הדר**) مكانه» إلخ، وهو عالم **תקון**.

וזהו דרך כלל כל העבודה בעולמות בי״ע להיות שהם מבחי׳ שבה״כ [שבירת הכלים] **שנפלו מעולם התהו בבי״ע וצריכים תקון להתעלות ולהתכלל באצילות. והתקון הוא על ידי עבודה:**

وهذا، إجمالًا، هو كل العمل في عوالم **בריאה** و**יצירה** و**עשיה**: إذ إنها من جانب انكسار الأوعية التي سقطت من عالم **תהו** إلى عوالم **בריאה** و**יצירה** و**עשיה**، وتحتاج إلى **תקון** لكي ترتقي وتندرج في عالم **אצילות**. والتصحيح يكون بالعمل.

14 **והנה בעוה״ז הגשמי שהוא מגושם כמו עפר מן האדמה ואעפ״כ** [ואף על פי כן] **מפני שיש בו חיות רוחני מעפר העליון שבעולם התהו שלפני אצי׳ יש בו יכולת להתתקן.**

والآن، هذا العالم المادي خشن كالغبار المأخوذ من الأرض؛ ومع ذلك، فلأن فيه قوة الحياة (**חיות**، chayus) الروحية الآتية من الغبار العلوي لعالم الفوضى (**תהו**، Tohu)، الذي يسبق عالم الانبثاق (**אצילות**، Atzilus)، فلديه قابلية لأن يُصلَح.

והנה ענין התקון היינו בירור הרע מן הטוב להסיר הסיגי׳ והפסולת כדי שיוכל הטוב לעלות.

ومعنى الإصلاح هو التصفية، أي فصل الشر عن الخير، وإزالة الخبث والفضلات، لكي يتمكن الخير من الارتقاء.

15 **והנה בבריאה רובו טוב כו׳ עד בעשי׳** [בעשיה] **רובו רע ומעורב כו׳. וצריך עבודה תמה גם לבחי׳ זו להפריד הרע**

والآن، في عالم الخلق (**בריאה**, Beriah)، يغلب الخير، إلخ، إلى أن نصل إلى عالم الفعل (**עשיה**, Asiyah)، حيث يغلب الشر ويكون ممتزجًا، إلخ. وتلزم لهذه المرتبة أيضًا خدمة تامة لفصل الشر.

ובירור זה נעשה ע״י סדר התפלה שעד״ז נתקן כל סדר התפלה והיינו ע״י בחי׳ רצוא אם ישים אליו לבו כו׳.

وتتحقق هذه التصفية من خلال ترتيب الصلاة، إذ وُضع ترتيب الصلاة كله على هذا النهج؛ أي من خلال جانب الاندفاع (**בחינה**, bechinah) (**רצוא**, ratzo)، [كما في قوله:] «إذا وجّه قلبه إليه»، إلخ.

16 **ורצוא זה היינו מ״ש כי בכה ארוץ כו׳ אדלג שור. שור פי׳ חומה דהיינו בחי׳ מקיפים ואדלג שור ר״ל** [רוצה לומר] **שאדלג למעלה מבחי׳ כל המקיפים מחמת בחי׳ רצוא לדבקה בו בא״ס ב״ה ממש**

وهذا الاندفاع (**רצוא**, ratzo) هو ما ورد: «فبك أعدو [في] كتيبة»، إلخ، «وأقفز فوق سور». وكلمة «شور» (**שור**, shur) تعني سورًا، أي مستوى [الأنوار] المحيطة (**מקיפים**, makifim)؛ و«أقفز فوق سور» معناها أنني أتجاوز مستوى جميع **מקיפים**، بسبب **רצוא**، لأتعلق به — باللامتناهي (**אין סוף**, Ein Sof)، المبارك هو، نفسه،

שהוא למע׳ [למעלה] **מגדר עלמין ואינו לא בבחי׳ ממלא ולא בבחי׳ סובב כו׳ וכל עולם האצי׳ עולם הברודים נקרא אדם דעשיה בלבד ואדם דיצירה עולם הנקודים כו׳.**

وهو فوق مقولة العوالم، وليس في مستوى النور الذي يملأ العوالم كلها (**ממלא כל עלמין**, memalei kol almin)، ولا في مستوى النور المحيط بجميع العوالم (**סובב כל עלמין**, sovev kol almin)، إلخ. وعالم الانبثاق (**אצילות**, Atzilus) بأسره، عالم **ברודים** (Berudim)، لا يُسمّى إلا «آدم عالم الفعل»؛ و«آدم عالم التكوين» هو عالم **נקודים** (Nekudim)، إلخ.

17 **ומרצוא זה יתפרדו כל פועלי און כמ״ש רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם לעשות נקמה בגוים כו׳.**

ومن هذا الاندفاع (**רצוא**, ratzo) «يتفرّق فاعلو الإثم جميعًا» (**יתפרדו**, yisparedu؛ أي يتبدّدون)، كما كُتب: «رفعة **אל** في حلوقهم، وسيف ذو حدّين في أيديهم، لينفّذوا الانتقام في الأمم»، إلخ.

ועד״ז הוא כל סדר תפלה שהיא בכללה רוממות אל כו׳ ולכן בה ועל ידה נעשה הבירור והפירוד הטוב מהרע וזו היא עבודת התפל׳ ברצוא שהיא בירור המ״ן [המיין נוקבין].

والنظام الكامل للصلاة يسير على هذا النحو، إذ إنّها في جملتها «رفعة **אל**»، إلخ؛ ولذلك تتحقق فيها وبواسطتها تنقية الخير من الشرّ وفصله عنه. وهذا هو عمل الصلاة في حال الاندفاع (**רצוא**)، وهو تنقية المياه الأنثوية (**מ״ן**, mayin nukvin).

אבל בירור המ״ד [המיין דוכרין] **שהיא ההמשכ׳** [ההמשכה / ההמשכת] **עליונה שמעולם האצי׳ להיות ביטול והתכללות כבאצי׳ ממש בחי׳ יחוד עליון אשר שם איהו וחיוהי חד איהו וגרמוהי חד חד ממש.**

أما تنقية المياه الذكورية (**מ״ד**, mayin dechurin)—وهي الإفاضة العلوية من عالم الانبثاق (**אצילות**, Atzilus)، لكي يتحقق إبطال الذات (**ביטול**, bittul) والاندماج كما في عالم الانبثاق نفسه، أي مستوى الوحدة العليا، حيث «هو وقوى حياته واحد، وهو وأوعيته واحد»، واحد حقًّا—

זה נעשה ע״י תורה ומצות שהן הן המשכות מבחי׳ יחוד עליון דאורייתא וקוב״ה [וקודשא בריך הוא] **כולא חד.**

وهذا يتحقق بواسطة التوراة والوصايا (**מצות**, mitzvos)، وهما بالفعل إفاضات من مستوى الوحدة العليا، إذ إنّ «التوراة والقدوس المبارك (**קב״ה / קודשא בריך הוא**, kudsha brich hu) كلّهما واحد».

18 **ורמ״ח פקודים הם רמ״ח אברין דמלכא אברין ממש שהן כלים לאור וחיות הנמשך ומלובש ומתפשט בהם מאא״ס** [מאור אין סוף] **ב״ה ממש**

والوصايا الـ248 هي «أعضاء الملك» الـ248 — أعضاء حقيقية، وهي أوعية للنور وقوة الحياة اللذين يُستمدّان ويلتبسان بها وينتشران فيها من النور اللانهائي (**אור אין סוף**, Or Ein Sof)، تبارك هو، ذاته؛

אלא שירדו ונתלבשו בעניינים גשמיים בשביל גשמיות העוה״ז וחומריותו כדי להעלותם ושתכלל גם חיות גשמיו׳ [גשמיות] **העוה״ז באור וחיות העליון ולכך הוצרך חיות העליון לירד ולהתגשם כ״כ** [כל כך].

لكنها هبطت وتلبّست بأمور مادية من أجل الجوانب المادية والمحسوسة لهذا العالم، كي ترفعها، ولكي تندرج قوة الحياة في مادية هذا العالم أيضًا ضمن النور العلوي وقوة حياته. ولذلك كان على قوة الحياة العلوية أن تهبط وتصير مادية إلى هذا الحد.

19 **ובזה יובן יתרון ומעלת עסק התורה וקיום המצות בעוה״ז יותר מדו״ר** [מדחילו ורחימו] **של הנשמה טרם ירידתה**

وبهذا يتضح ما في الاشتغال بالتوراة (**תורה**, Torah) وأداء الوصايا (**מצות**, mitzvos) في هذا العالم من مزية وفضل على الحب والخشية (**אהבה ויראה**, ahavah v'yirah) اللذين للنفس قبل نزولها.

כי הנשמה עם היות שהדו״ר [שהדחילו ורחימו] **שלה גבוהים ונעלים מאד ביתר שאת אפי׳** [אפילו] **מן המלאכים שבעולם ההוא בכל עולם ועולם לפי מה שהוא כנודע שהמלאכים הם מחיצוניות העולמות והנשמות הן מבחי׳ פנימיות.**

فالنفس، مع أن **אהבה ויראה** فيها عاليتان ورفيعتان جدًا، بل تفوقان بكثير ما لدى الملائكة في ذلك العالم، في كل عالم بحسب منزلته، كما هو معروف: فالملائكة من البعد الظاهري (**חיצוניות**, chitzoniyus) للعوالم، أما النفوس فمن مستوى البعد الباطني (**פנימיות**, pnimiyus)—

עכ״ז [עם כל זה] **מאחר שהנשמה היא בחי׳ נברא ומחודש יש מאין אינה מיוחדת במאצילה ב״ה כיחוד תורה ומצות דאורייתא וקוב״ה** [וקודשא בריך הוא] **כולא חד ממש ורמ״ח מצות הן רמ״ח אברין דמלכא ממש שהן הן חכמתו ורצונו ממש והוא המדע כו׳.**

مع ذلك، لما كانت النفس مخلوقة مُحدَثة، موجودة من العدم، فإنها لا تتحد بمُفيضها، تبارك وتعالى، كما تتحد التوراة و**מצות**؛ إذ «التوراة والقدوس المبارك (**קב״ה / קודשא בריך הוא**, kudsha brich hu) كلٌّ واحد»—واحد حقًا—وإن الوصايا الـ248 هي حقًا الأعضاء الـ248 للملك، فهي عين حكمته وإرادته، «وهو المعرفة» إلخ.

20 **ומ״מ אורייתא בלא דו״ר** [דחילו ורחימו] **לא פרחא לעילא כי מאחר שירדה ונתלבשה בעניינים גשמיים הרי היא מקושרת למטה והרי היא בבחי׳ ירידה מאור פניו ית׳.**

ومع ذلك، فإن التوراة من دون الحب والخشية (**אהבה ויראה**, ahavah v'yirah) لا تطير إلى العلو. فبما أنها هبطت وتلبّست بأمور مادية، فقد ارتبطت بالأسفل، وصارت في حال هبوط عن نور وجهه، تبارك وتعالى.

אבל ע״י דו״ר [דחילו ורחימו] **הנה הוא ממשיך אור א״ס ב״ה המלובש בתורה בבחי׳ יחוד גמור להיות אורייתא וקוב״ה** [וקודשא בריך הוא] **כולא חד וכנודע מ״ש במ״א בענין עסק התורה לשמה דע״ז אמרו מעלה אני עליהם כאלו עשאוני.**

لكن من خلالهما يُنزِل المرء النور اللانهائي (**אור אין סוף**, Or Ein Sof)، تبارك وتعالى، المتلبّس في التوراة، في حالة من الوحدة التامة، بحيث تكون «التوراة والقدوس المبارك (**קב״ה / קודשא בריך הוא**, kudsha brich hu) كلاهما واحد». و[هذا] كما هو معلوم مما شُرح في موضع آخر بشأن الاشتغال بالتوراة لذاتها، إذ قالوا: «أحسب لهم كأنهم صنعوني».

עשאוני ממש שע"י עסק התורה נמשך הוי"ו של שם הוי"ה ב"ה שהוא ת"ת [תפארת] **וע"י המצות וכללותן היא מצות הצדקה נמשך ה"א של שם הוי"ה כנודע**

«صنعوني» حرفيًا: إذ إن الاشتغال بالتورة يُنزِل حرف الواو (**וי"ו**, vav) من اسم **ה'** (**ה'**, Havayah)، تبارك وتعالى، وهو الجمال (**תפארת**, Tiferes). ومن خلال الوصايا (**מצות**, mitzvos) — أما معناها العام والجامع (**כללות** / **כללותם** / **כללותו**, klalus) فيتجلى في وصية الصدقة — يُنزَل حرف الهاء (**ה"א**, hei) من اسم **ה'**، كما هو معلوم.

ודרך כלל ע"י תורה ועבוד' וגמ"ח [וגמילות חסדים] **נמשכו ג' קווין חח"ן** [חכמה חסד נצח] **בימין כו' והן ג' ווי"ן מויסע ויבא ויט כו' שהווי"ן הם המשכות מהיודי"ן שבראש הווי"ן כו':**

وعلى وجه العموم، تُنزِل التوراة والعبادة وأعمال الإحسان الخطوط الثلاثة — الحكمة (**חכמה**, Chochmah)، والإحسان (**חסד**, Chesed)، والنصر (**נצח**, Netzach) في جهة اليمين، إلخ؛ وهذه هي حروف **הווי"ן** الثلاثة في «**ויסע**» (Vayisa)، و«**ויבא**» (Vayavo)، و«**ויט**» (Vayet)، إلخ؛ إذ إن حروف **הווי"ן** هي استمدادات من اليودات (**יודי"ן**, yuds) الموجودة عند رؤوس حروف **הווי"ן**، إلخ.

21 **והנה בבחי' זו ארץ קדמה לשמים. ארץ הוא בחי' רצוא שבתפלה דהיינו בירור המ"ן** [המיין נוקבין] **תחלה ואח"כ שמים היינו השפעת המ"ד** [המיין דוכרין] **ע"י תו"מ** [תורה ומצות]

والآن، من هذه الجهة، سبقت الأرضُ السماوات. فـ«الأرض» هي جانب اندفاع الروح إلى الصعود (**רצוא**, ratzo) في الصلاة، أي تنقية المياه الأنثوية (**מ"ן**, mayin nukvin) أولًا؛ ثم تأتي «السماوات»، أي إفاضة المياه الذكورية (**מ"ד**, mayin dechurin) من خلال التوراة والوصايا (**מצוות**, mitzvos).

כי השמים הם בחי' משפיעים כמ"ש המכסה שמים בעבים המכין לארץ מטר כו' למטר השמים כו'

فإن السماوات هي جانب المانحين، كما ورد: «الذي يكسو السماوات بالغيوم، ويهيئ المطر للأرض»، إلخ؛ [و] «من مطر السماء»، إلخ.

להיות המ"ד [המיין דוכרין] **מברר את המ"ן** [המיין נוקבין] **להעלות עד שיוכלל גם בחי' העשיה בבחי' אצי' דאיהו וחיוהי חד כו'.**

لكي تنقّي المياهُ الذكوريةُ المياهَ الأنثويةَ وترفع [إياها]، حتى يندرج مستوى عالم الفعل (**עשיה**, Asiyah) أيضًا في مستوى عالم الانبثاق (**אצילות**, Atzilus)، حيث «هو وقوى حياته واحد»، إلخ.

22 וצ״ל קדימת בירור המ״ן [המיין נוקבין] **תחלה כדי שאח״כ יבא בירור המ״ד** [המיין דוכרין] **לברר את המ״ן** [המיין נוקבין] **משא״כ בלי העלאת מ״ן** [מיין נוקבין] **אין כח במ״ד** [במיין דוכרין] **לברר כו׳.**

ويجب أن تسبق تنقية المياه الأنثوية (**מ״ן**, mayin nukvin [الاستثارة من الأسفل])، لكي تأتي بعدها تنقية المياه الذكورية (**מ״ד**, mayin dechurin [التدفق من الأعلى]) فتنقّي المياه الأنثوية؛ أما من دون رفع المياه الأنثوية، فلا تملك المياه الذكورية قوةً على التنقية، إلخ.

וזו היא עבודתינו כל ימי משך הגלות שהרע גובר וצ״ל בירור הרע ולהפרידו מן הטוב.

وهذه هي خدمتنا طوال أيام امتداد المنفى، حين يغلب الشر، ويجب تنقية الشر وفصله عن الخير.

אבל לע״ל [לעתיד לבוא] **בביאת משיח ב״ב** [במהרה בימינו] **כשיושלם ויוגמר כל הבירור ויקויים בלע המות לנצח ואת רוח הטומאה אעביר כו׳ שאז יהי׳** [יהיה] **הכל בבחי׳ עולם התקון כבאצי׳ ממש שיהי׳** [שיהיה] **יחוד והתכללות למטה כמו למעלה.**

ولكن في الآتي، مع مجيء **משיח** (Moshiach)، عما قريب في أيامنا، حين تكتمل تنقية كل شيء وتُنجز، ويتحقق قوله: «يبتلع الموت إلى الأبد» وقوله: «وأزيل روح النجاسة»، إلخ؛ إذ يكون كل شيء حينئذٍ في حالة عالم الإصلاح (**עולם התקון**, Tikkun)، كما في عالم الانبثاق (**אצילות**, Atzilus) نفسه، فتكون الوحدة والتداخل المتبادل في الأسفل كما في الأعلى—

הנה התכלית הוא שיאיר ויתנוצץ גילוי אור עולם העקודים שלמעלה מעולם האצי׳ כמ״ש הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד.

فها إن الغاية القصوى هي أن يسطع ويتلألأ تجلّي نور عالم الربط (**עולם העקודים**, Akudim)، الذي يعلو عالم **אצילות**، كما كُتب: «ها إن عبدي يكون حكيمًا؛ يرتفع ويُرفع ويسمو عاليًا جدًا».

23 וזהו פנימי׳ [פנימיות / פנימית] **עתיק שיתגלה ואז יהי׳** [יהיה] **התנוצצות נשמות חדשות שאין בהם בחי׳ בירור.**

وهذا هو البعد الباطني (**פנימיות**, pnimiyus) للقديم (**עתיק**, Atik)، الذي سينكشف؛ وعندئذٍ ستنبثق أرواح جديدة متلألئة، لا يكون فيها أي جانب من التنقية.

דהנה כל הנשמות אשר מעולם הן שנכללו באדה״ר [באדם הראשון] **שצריכים בירור ותקון והן הן שירדו מחיצוני׳** [מחיצוניות] **עתיק שנשתלשלו כסדר המדרגות**

فإن جميع الأرواح التي وُجدت قط هي تلك التي كانت مشمولة في آدم الأول (**אדם הראשון**, Adam HaRishon)، وهي تحتاج إلى التنقية والتصحيح؛ وهي نفسها التي انحدرت من البعد الظاهري للقديم (**עתיק**)، عبر سلسلة العوالم الهابطة (**השתלשלות**, hishtalshelus)، وفق ترتيب المستويات.

ומה שהוא מסודר כבר בסדר ההשתלשלות אין זה חידוש אבל חידוש נשמות הוא מלמעלה מן ההשתלשלות מה שלא ירד ונשתלשל עדיין והוא מפנימי׳ [מפנימיות / מפנימית] **עתיק שלא בא לידי גילוי בסדר השתל׳** [השתלשלות]

وما هو مرتب بالفعل في نظام **השתלשלות** ليس أمرًا جديدًا؛ أما جدة الأرواح فمن فوق هذا النظام، من أمر لم يهبط ولم يتسلسل بعد؛ وهذا من البعد الباطني لـ**עתיק**، الذي لم يبلغ حد الانكشاف في نظام **השתלשלות**.

כי סדר ההשתלשלות הוא שמחיצוניות שבעליון נעשה פנימי׳ [פנימיות / פנימית] **למטה. אבל פנימי׳** [פנימיות / פנימית] **עליון אינו יורד ומשתלשל כלל.**

فإن نظام **השתלשלות** يقوم على أن البعد الباطني للمستوى الأدنى يتكوّن من البعد الظاهري للمستوى الأعلى؛ أما البعد الباطني للمستوى الأعلى فلا يهبط ولا يتسلسل مطلقًا.

24 **ולע״ל** [ולעתיד לבוא] **יהי׳** [יהיה] **גילוי אור חדש הזה שלמעלה מסדר ההשתלשלות. והוא עולם העקודים שלפני האצי׳.**

وفي الزمن الآتي سيكون هناك انكشاف لهذا النور الجديد، الذي يعلو نظام سلسلة العوالم الهابطة (**השתלשלות**، hishtalshelus)؛ وهذا هو عالم المقيَّدين (**עולם העקודים**، Akudim)، الذي يسبق عالم الانبثاق (**אצילות**، Atzilus).

כי באצי׳ שהוא עולם התיקון נתקן ונסדר כמו שראוי להיות השתלשלות בהתחלקות המדרגות חכמה וחסד כו׳ כמאמר אנת הוא חכים אלא ולא בחכמה ידיעא שנמשך אור א״ס בחכמה.

ففي **אצילות**، وهو عالم الإصلاح (**עולם התיקון**، Tikkun)، صُحِّح [كل شيء] ونُظِّم على النحو الذي ينبغي أن تكون عليه سلسلة العوالم الهابطة، مع تقسيمها إلى مستويات: الحكمة (**חכמה**، Chochmah) والإحسان (**חסד**، Chesed) إلخ، كما في القول: «أنت حكيم، لكن ليس بحكمة معلومة» — [أي] إن النور اللانهائي (**אור אין סוף**، Or Ein Sof) يُجذَب إلى الحكمة.

25 **וזהו אנת הוא אור א״ס ב״ה שנתלבש בבחי׳ חכים כו׳. וכן בכל הבחי׳ אנת הוא מבין כו׳ צדיק ה׳ בכל דרכיו וחסיד כו׳.**

وهذا هو [معنى] «أنتَ»: النور اللانهائي (**אור אין סוף**, Or Ein Sof)، تبارك هو، الذي كان مكسوًّا بمستوى «الحكمة (**חכמה**, Chochmah)»، إلخ. وهكذا في جميع المستويات: «أنتَ فاهم»، إلخ؛ «**ה׳** عادل في جميع طرقه، ومحسن في جميع أفعاله»، إلخ.

והן מקורות לחכמה וחסד דבריאה שהן חכמה ידיעא וחסד ידיעא כו׳

وهذه مصادر لـ**חכמה** وللإحسان (**חסד**, Chesed) في عالم الخلق (**בריאה**, Beriah)، وهما حكمة معلومة وإحسان معلوم، إلخ.

אבל עולם העקודים הוא התכללות כל הכחות וכל הבחי׳ ועקוד בכלי א׳ כו׳ בלי התחלקות שם חכמה וחסד כלל

لكن عالم القوى المربوطة (**עקודים**, Akudim) هو اشتمال جميع القوى وجميع المستويات، إذ هي كلها مربوطة (**עקוד**, akud) في وعاء واحد، إلخ، من دون أي تقسيم على الإطلاق إلى اسمي **חכמה** و**חסד**.

וגילוי זה נקרא שמים חדשים וארץ חדשה אשר אני עושה. אני דייקא הוא המאציל עליון ברוך הוא. שלהיות כח ההתחדשות זה הוא מא״ס ב״ה עצמו כנודע

ويُسمّى هذا الكشف «السماوات الجديدة والأرض الجديدة التي أنا أصنعها». و«أنا» تحديدًا — أي المُفيض الأعلى، تبارك هو. فهذه القدرة على التجديد مصدرها **אין סוף** نفسه، تبارك هو، كما هو معلوم.

ואעפ״כ [ואף על פי כן] **נקרא בשם שמים וארץ. כי מאחר שהוא בבחי׳ איזה גילוי להיות אפי׳** [אפילו] **מקור דמקור לסדר השתלשלות מוכרח להיות שם איזה בחי׳ שהיא דוגמת ההשתלשלות.**

ومع ذلك يُسمّى «سماوات وأرضًا»، لأنه ما دام في حالٍ من الكشف، بحيث يكون حتى مصدرًا لمصدر نظام سلسلة العوالم الهابطة (**השתלשלות**, hishtalshelus)، فلا بد بالضرورة أن يكون فيه جانب ما يشبه **השתלשלות**.

26 **ומאחר שבהשתלשלות נעשה שמים וארץ מוכרח להיות גם שם בחינות הללו אלא דשם נק׳ שמים וארץ שמים תחלה**

وبما أنّ السماوات والأرض قد وُجدتا في سلسلة العوالم الهابطة (**השתלשלות**, hishtalshelus)، فلا بدّ أن تكون هذه الجوانب موجودة هناك أيضًا. غير أنّها تُسمّى هناك «السماوات والأرض» — السماوات أولًا.

דהיינו מטי ולא מטי. מטי שרוצה להשפיע ולא מטי שאין הכלי יכול לסבול (משא״כ ממטה למעלה רצוא תחלה מים תחתונים בוכין כו׳)

أي: «يصل ولا يصل»؛ «يصل» لأنه يريد أن يمنح، و«لا يصل» لأن الوعاء لا يستطيع احتمال [ذلك] (أمّا من الأسفل إلى الأعلى، فيأتي الاندفاع (**רצוא**, ratzo) أولًا: «المياه السفلى تبكي»، إلخ).

ולכן נקרא שמים וארץ הללו עומדים לפני פי׳ עומדים שעומדים תמיד. שהרי גם היום יש בחי׳ זו דעולם העקודים אלא שהיא בהעלם. ולע״ל [ולעתיד לבוא] **יתגלה. והם לפני. פי׳ בבחי׳ פנימיות דהיינו פנימית עתיק כנ״ל:**

ولذلك تُسمّى هذه السماوات والأرض «قائمة أمامي»: فـ«قائمة» تعني أنّها قائمة دائمًا. إذ إنّ هذا المستوى (مستوى أو جانب (**בחינה**, bechinah)) من **עולם העקודים** موجود حتى اليوم، لكنه مستتر؛ وفي الزمن الآتي سيظهر. و«أمامي» (**לפני**, lefanai) تعني أنّها في هيئة البعد الباطني (**פנימיות**, pnimiyus)، أي البعد الباطني لِـ«القديم» (**עתיק**, Atik)، كما ذُكر أعلاه.

27 **ובישר הנביא זה לומר שכן יעמוד זרעכם ושמכם. זרעכם הוא בחי׳ זריעת המ״ד** [המיין דוכרין] **ע״י התורה שהתורה שנתלבשה בעניינים גשמיים היא כמו זריעת הגרעין בעפר שעם היות שגוף הגרעין נרקב מ״מ הכח שבו מצמיח**

وقد بشّر النبيّ بهذا قائلاً: «وهكذا يثبت نسلكم واسمكم». و«نسلكم» هو جانب زرع المياه الذكورية (**מים דכורין**, mayin dechurin؛ أي التدفّق النازل من الأعلى) بواسطة التوراة. فالتوراة، التي تلبّست بأمور مادية، تشبه زرع بذرة في التراب: فعلى الرغم من أن جسم البذرة يتعفّن، فإن القوة الكامنة فيها تجعل [النبتة] تنمو؛

ולכן אינו צומח אלא דוגמת הגרעין ומזרע דגן אינו צומח אתרוג כו׳ וכמ״ש למינהו כו׳.

ولذلك لا ينمو إلا ما يشبه البذرة؛ فمن بذرة حبوب لا تنبت ثمرة الأترج (**אתרוג**, esrog)، إلخ؛ وكما هو مكتوب: «بحسب نوعه»، إلخ.

כך התורה אע״פ [אף על פי] **שנתלבשה בעניינים גשמיים (ויש מאן דאמר מצות בטילות לע״ל** [לעתיד לבוא]**) מכל מקום אור התורה הוא המצמיח ופועל ישועות בקרב הארץ לברא את המ״ן** [המיין נוקבין] **ולהעלותו למעלה מעלה.**

كذلك التوراة: فعلى الرغم من أنها تلبّست بأمور مادية (وثمة رأي يقول إن الوصايا (**מצות**, mitzvos) ستُبطل في الزمن الآتي)، فإن نور التوراة هو الذي يُنمّي [الأشياء] ويصنع «خلاصات في وسط الأرض»، ليصفّي المياه الأنثوية (**מים נוקבין**, mayin nukvin؛ أي المياه الصاعدة من الأسفل) ويرفعها أعلى فأعلى.

ושמכם הוא בחי׳ קבלת עול מ״ש שמקבלים במצותיו ית׳ ונק׳ בחי׳ שם שנקרא שמו יתברך על ישראל בקבלת מלכותו עליהם וזהו ומלכותו ברצון קבלו עליהם

و«اسمكم» هو جانب قبول نير ملكوت السماوات (kabbalas ol ,**קבלת עול**)، الذي يقبلونه من خلال **מצותיו**، تعالى. ويُسمّى ذلك جانب «الاسم» لأن اسمه المبارك يُدعى على إسرائيل بقبولهم ملكوته عليهم؛ وهذا هو معنى: «وملكوته قبلوه عليهم طوعاً».

משא״כ על העכו״ם [העובדי כוכבים ומזלות] **הוא מושל ולא מלך כי אין נקרא מלך אלא ברצון וזהו ענין כתר מלכות שעיקר המלכו׳** [המלכות] **הוא הכתר שמכתירין אותו וכתר היינו בחי׳ רצון**

أما على الأمم فهو حاكم لا ملك، إذ لا يُسمّى المرء ملكاً إلا إذا قُبل طوعاً. وهذا هو معنى «تاج الملكوت»: فجوهر الملكوت هو التاج الذي يُتوَّج به الملك، و **כתר** هو جانب الإرادة؛

וזהו נעוץ תחלתן בסופן שהמשכ׳ [שהמשכת / שהמשכה] **המל׳ הוא מן הכתר שהוא הרצון כו׳. ולכך נק׳ בבחי׳ שמכם.**

وهذا هو معنى «بدايتهن مغروسة في نهايتهن»: فإن إنزال الملكوت (Malchus ,**מלכות**) يكون من **כתר**، أي الإرادة، إلخ. ولذلك يُسمّى جانب «اسمكم».

28 **והנה זרעכם ושמכם שהן הן המשכות תורה ומצות שבעוה״ז הן המשכת המ״ד** [המיין דוכרין] **מעולם האצי׳ שהוא עולם התקון כדי לברר המ״ן** [המיין נוקבין] **שעולה מהעשי׳** [מהעשיה] **שיוכלל באצי׳ כנ״ל.**

والآن، فإن «نسلكم» و«اسمكم»، وهما امتدادات التوراة (Torah ,**תורה**) والوصايا (mitzvos ,**מצות**) في هذا العالم، إنما هما إنزال المياه الذكورية (mayin dechurin ,**מים דכורין**) من عالم الانبثاق (Atzilus ,**אצילות**)، وهو عالم الإصلاح (**עולם התקון**, Tikkun)، بغية تصفية المياه الأنثوية (mayin nukvin ,**מים נוקבין**) الصاعدة من عالم الفعل (Asiyah ,**עשיה**)، لكي تندرج في عالم **אצילות**، كما ذُكر أعلاه.

וא״כ לע״ל [לעתיד לבוא] **כשיושלם ויוגמר הבירור ויהי׳** [ויהיה] **הכל עולם התקון ויתנוצץ ויתגלה גילוי אור חדש העליון מבחי׳ שמים חדשים וארץ חדשה סד״א** [סלקא דעתך אמינא] **שלא יהי׳** [יהיה] **עליי׳** [עלייה] **עוד להתורה ומצות. רק ישארו בעולם האצי׳.**

فإذا كان الأمر كذلك، فقد يُظنّ أنه في الزمن الآتي، حين يكتمل التهذيب ويتمّ، ويغدو كل شيء عالمَ الإصلاح، ويتلألأ ويتجلّى ظهور النور العلوي الجديد المنبثق من مستوى «سماوات جديدة وأرض جديدة»، فلن يكون بعد ذلك صعود لـ**תורה ומצות**، [بل إنهما] ستبقيان في عالم **אצילות** فحسب.

ולכן מבשר הנביא שבאמת לא כן הוא רק גם זרעכם ושמכם יעמוד שם.

لذلك يبشّر النبي بأنه، في الحقيقة، ليس الأمر كذلك؛ بل إن «نسلكم واسمكم» أيضًا «سيثبتان هناك».

כי גם אחר שיושלמו כל הבירורים ויוכללו באצי׳ עוד זאת תהיה מעלה יתירה בעילוי אחר עילוי שיתעלו גם בעולם העקודים:

فحتى بعد اكتمال جميع عمليات التصفية واندراجها في عالم **אצילות**، ستكون هناك فضيلة إضافية أخرى، وارتقاء إثر ارتقاء: إذ سترتقيان إلى عالم أكوديم (**עולם העקודים**, Akudim) أيضًا.

LikuteiTorah.com
الباراشا الحاسيدية

حول هذه الطبعة

This edition contains the Hebrew text وthe English translation.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

الترجمة العربية والشروح: أُعدّت لموقع LikuteiTorah.com بمساعدة الذكاء الاصطناعي (openai/gpt-6-luna-pro:batch)، وقورنت بالنص العبري وبموقع سفاريا؛ ولم يراجعها محرر بشري بعد. يرجى التحقق من كل ما هو مهم بالرجوع إلى النص العبري.

طلب الريبي أن تُدرَس مَاماريم باراشا الأسبوع، «الباراشا الحسيدية»، خلال ذلك الأسبوع، موزعة على أيامه السبعة (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309). لماذا ندرسها، وما بركات الريبي: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

مشروع مجاني غير تجاري؛ لا يُباع هنا شيء. والمشروع غير تابع لكيهوت أو سفاريا أو مكتبة لوبافيتش. © likuteitorah.com

من likuteitorah.com/ar/torah-ohr/bereishis/3/

إهداء تكريمًا لـ

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ״ל

والد الريبي، ريب ليفي يتسحاق